

Desatero pro návštěvy

1. Na návštěvu nemocného člena rodiny či přítele se připravte.
2. Mějte na mysli pacientův zdravotní stav a zvolte přiměřenou dobu a délku návštěvy. Zvažte také počet návštěvníků.
3. Přijďte příjemně naladěni a buďte vstřícní a ochotní vyslechnout všechny obavy a strasti nemocného. Při vstupu do pokoje pozdravte všechny pacienty.
4. Pacienta povzbuzujte, potěšte, uklidněte; posilujte v něm zdravé sebevědomí a vůli k uzdravení nebo ke zlepšení stavu.
5. Pamatujte, není nutný radostný rozhovor za každou cenu. O velkých starostech mlčte nebo hovořte co nejméně, rozhodně však na nemocného nepřesouvejte závažná rozhodnutí. Chce-li však nemocný projevít svůj názor, vyslechněte ho.
6. Vázne-li konverzace, buďte iniciativní, nikoliv však mnohomluvní. I mlčení má svůj půvab a může být terapeuticky přínosné. Sledujte také, zda nemocný není příliš unaven. V tom případě taktně návštěvu zkratěte, případně dokončete v přátelském mlčení.
7. Pamatujte na to, že zejména těžce nemocný člověk má právo vyjádřit obavy, strach, zármutek a žal. Přijměte projevy lítosti, zoufalství a rezignace. „Obávané“ rozhovory jsou z hlediska pacienta voleny logicky - ventilace strachu má ozdravný účinek.
8. Vždy berte ohled na další pacienty v pokoji. Opusťte pokoj v případě, je-li spolupacient v těžkém stavu, lékař či sestra provádějí vyšetření či výkon, popřípadě potřebují-li pacienta na lůžku umýt a podobně.
9. Pokud chcete nemocnému něco přinést, buďte rozumní a pamatujte na přiměřenost.
10. Při loučení sdělte, kdy přijдете příště. Slíbený termín však dodržte. I malé zpoždění je nemocným přijímáno úzkostně, protože nemocniční čas se „vleče“ pomaleji než náš běžný. Při odchodu pozdravte i ostatní pacienty a popřejte jim brzké uzdravení.